

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SKÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 15 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
lehozandók

Nyitléri költségek sorozhat 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerint.

A több termelésről.

Írta: Rudnai Molnár István.

Bármít fognak a mi szép hazánkról írni, hogy t. i. Magyarország tejfel, mézzel folyó Kánaán, melynek égálja és földje mindenre alkalmas, — én ezt határozottan tagadom. Ezzel ellenkezőleg kimondom, hogy a legrosszabb klíma, amely Európában található — Dél — Oroszország után — Magyarországon van. Hazánk égálja meghizhatatlan és 12 év óta nagy átalakuláson megy keresztül, mely abban nyilvánul, hogy november és december hónapban nincs tél; januárban pedig avagy néha csak februárban jön a szigorú hideg és fagy, mely olyan kárt tesz a gyümölcsfákban és a zöldségfélékben, hogy a termelés sikerét meggyúsítja. Hol vannak ezenkívül még a májusfagyok! És ez ellen nincs segítség, sem védekezés!

Nyáron át akárhányszor az Alföld teljesen le van sülve; a burgonya, tengeti, de sőt még a rét is ki van száradva. Egy ly szárazság ezután elegendő arra, hogy a kisgazdának minden olyan törekvését, — hogy többet termesszen — meggyúsítsa.

A második termelési tényező a munka. Hogy többet termelhesünk, ahhoz több és több munkaerő szükséges; sőt ha áttérünk egyes intenzív gazdasági ágakra, amilyen pl. a szőlőművelés, a gyümölcs, — vagy zöldség-

termelés, akkor még több munkásra, több intelligensen dolgozó kézre van szükségünk. Nos, hogy állunk ehhez a tekintetben? Bizony nagyon rosszul! Vannak egyes vármegyék — ahol a hirtokok három év óta nem képes bérest és éves cselédel kapni. Akárhány más helyen, pl. ahol én is gazdálkodom a homoki vidéken — amely vidék pedig mégis népies, nagy városok közelében fekszik — a nyári nagy munkaidőben nem vagyunk képesek bármely magas napszám mellett is elegendő ember kapni.

Ez irányban különben van egy tapasztalatom, amely nagyon szomorú. Sajnálatos ugyanis konstatáltam, hogy a magyar földműves a munkaképességéről híres magyar paraszt — megunta az izmokat fárasztó földmunkát; a magyar nép húzódzik már az izomunkától, az u. n. fizikai munkától, utálja azt, igyekszik attól szabadulni és részben a főváros felé veszi útját, részben egyéb nagy városokba gravitál — ahol kevesebb munka után is több bért kap és — ami a fő — ahol esteként szórakozhatik is. Hogy a legmunkabíróbb része népünknek Amerikába vándorolt ki — ez ugyis köztudomású dolog.

Hátha való az a panasz — aminek tegnap egy előttem szóló adott kifejezést — hogy az ipar óriási haladást tévén az utóbbi évtizeden, attól a mezőgazdasági haladás megszűnt visszamaradt. Hogyan haladjunk az inten-

zítés felé, amikor nincs is kellő munkaerőnk és a munkakedv'is erősen hanyatlóban van?

Ezen a munkás misérián valamiképpen és mielőbb segíteni kell, mert különben nemcsak hogy többet nem fogunk termeszthetni; de a termelésben visszaesünk minden gazdasági ágazatban.

Sokat gondoltam már azon, vajjon miképpen lehetne segíteni e végzetes bajon és azt találtam, hogy nem lehet mást csinálni, mint a népet már gyermekkorától kezdve a fizikai munkára nevelni. Ne csak szellemileg, elméleti ismeretekkel tömjék tele a falusi gyermek lejét az iskolában; hanem párhuzamosan szoktassák a gyermekeket gyakorlati és erejének megfelelő munkához is; mert különben néhány év múlva még rosszabb lesz a termelő gazda helyzete. Ez irányban leghelyesebb lenne a svéd népiskolai nevelési rendszert alkalmazni.

Az igazsághoz hiven, még kell jegyzennem, hogy kecskeméi, Nagykőrösi, Félégyháza vidékén a nép munkaképessége nem igen lehet panaszkodni. Ennek a népnek férfiai, asszonya, sőt már gyermekei is munkaszeretők; de boldogulnak is. Ha ezt a népet pulvarizálni tudnánk és porát más vidékek lakóival be tudnánk serüni helyett vétetni nem lenne okunk ilyenmő panaszra.

A több termelés harmadik faktora a föld. A földművelésügyi kormány a kisgazda közönség segélyezésével tulajdonképpen a hi-

TÁRCZA.

Tenger.

Ismerek egy tengert:

Sötét és háborog.

Vadul doból ide-oda

Egy összetört hajót.

A sötét nagy tenger:

A szorúságom,

Az az összetört kis hajó

Az én-boldogságom.

Grigócsi Jánosné.

Istenáldotta buza.

(Alföldi mese.)

Mikor az Uristen a világot megteremtette, leküldte az angyalokat, nézzenek körül idelelt, van-e még valami hijsa a világnak.

— Van ám, urunk-teremtőnk, — jelentették az angyalok, — buzát még nem teremtetél.

— Enye, ejnye, — csóválta meg az Uristen a fejét, — hát akkor miből sütik az emberek a kalácskenyeret?

— Zuzmóhól őrik, fakéregből őrik, — panaszták az angyalok.

— Nosza hamar, rázzátok ki az abroszomat az ablakon, — parancsolta az Uristen.

Egy-kettőre főkapták az angyalok az aranyabroszt az Uristen asztaláról, vitték az ablakhoz s a mi morzsa benne volt, mind kirázták a földre: abból hajtott ki idelelt a buza.

Akkoriban azonban még nem volt olyan áldott növény a buza, mint most. Olyan volt, mint az árokparton növő vadbuza, a mivel a gyerekek szoktak játszani. Alacsony a szára, tarackos a gyökere, ritkás a kalásza, apró a szeme.

— Enye, de hűvany kis gízgaz leple el a földet, — mondogatták az emberek és figyet se vetettek a huzára, hanem azután is zuzmóhól meg fakéregből sütötték a kenyeret. Mindössze két testvér akadt, aki azt mondta, hogy az Isten ajándékát nem szabad megvetni. Az egyik is fogott magának egy darab buzaföldet, meg a másik is.

— Isten nevében vessünk, — mondta a fiatalabb, a kinek annyi volt a fia, lánya, a hány az ujsa.

— Isten nevében arassunk, — mondta

az öregebb testvér, a ki olyan magánosan élt a világon, mint valami öreg fűzfa a pusztában.

Hát hiszen vetni könnyű volt, mert abban a szél is segített. Vitte az apró magot, mint a pelyvát s hol szemenként hullajtotta el, hol csomósan ágyazta be a földbe.

— Adtál, uram, segítséget, de nincs benne köszönet, — sóhajtották a testvérek, akik az első szántó-vetők voltak a világon.

Bezzeg nem fujt a szél aratáskor. Sötött a nap, mint a futott kemence, hullott a verjék, mint az eső, szédelgett a két testvér, mint a beteg. Külön kellett leszakajtani minden szál buzácskát, kézzel kiperegetni minden kalászával s utójjára se lett több az egész termés egy-egy zsák buzánál.

Szép holdvilágos este volt, mikor a fiatalabb testvér bekötötte a száját a tartón. De ki is nyitotta mindjárt, felét kiöntötte a szérűre s csak a másik felét hagyta a zsákban.

Ezt átviszem a bátyám szérűjébe, odaöntöm az övébe, — gondolta magában. — Nekem van fiam, lányom, van, aki segítsen kenyeret keresni. Neki se kicsi, se nagy, aki segítségére legyen. Uram, segíts meg jó szándékomban.

ányzó tőkét akarja némileg pótolni, amikor a gazdáknak minden vonalon segítségére siet. Azt lehetne mondani, hogy tekintetben a magyar gazda meglehetősen el is van kényeztetve.

Jóformán ismerem az összes európai államok őstermelési budgetjét és mondhatom, ezek összesen nem támogatják oly mérvben a gazdákat, mint azt a magyar kormány teszi, részint pénz és hitel alakjában, részben tenyészállatok, gépek, vetőmagvak, csemelék, oltványok, méhkaptárak és sok más egyéb dolgokban.

A több termelés kérdésében a kereskedő fontos közgazdasági szerepét a gazdára nézve első sorban abban látom, ha a kereskedő a vidéken tömegesen előállított terményeket a természettől átveszi. Lépjenek tehát a kellő tőkével bíró kereskedők evégből a természettől érintkezésbe, biztosítsák a természetet a terménynek átvételéről, adjanak neki előleget. Az átvételről és az ár megállapításánál azután tartsák a kereskedők szem előtt azt a szép és humánus kereskedelmi elvet: „Leben und lassen”!

A pénz.

Mint minden világotmegrendítő eseményből, úgy a „Titanic” pusztulásából is újabb és újabb tapasztalatokhoz jut az emberiség.

Bő alkalom nyílik itt az elmélkedésre. — A megrázó tragédia napról-napra új és új dolgokat vet felszínre; lehetne beszélni a milliomosról, aki nem törődve saját életével csak a nőket és gyermekeket akarta megmentve látni mintegy jelképezve azt, hogy mi férfiak elpusztíthatunk, de a nő és gyermek életben maradjon, mert ők a jövő; el lehetne mondani Smith kapitány hősiességét, aki karján egy kis csecsemővel — mint az őskori legendák modern hőse — utolsó napok maradt helyén és utolsó percében annak a kis gyermeknek a megmentésére gondolt; bő anyagot nyújtana a pszichológusnak a tiszták magatartása, akik felővöldöztek az életéért küzdő, megrémült embert... Mindezek

Azzal a vállára kapta a zsákokat s neki-vágott az éjszakának. Hát a hogy a földje széléhez ér és át akar bujni a sövényen, összeütődik valakivel, akinek éppen olyan zsák van a vállán, mint az övé.

— Te vagy, öcsém! — kiállotta el magát a zsákos ember.

— Hova igyekszel bátyám? — kérdezte a fiatalabb testvér, lecsusztatván a zsákokat a válláról nagy meglepetésében.

— Én bizony tehozad indultam, — tette le az öreg ember is a zsákját. — Én bizony, mondom megfélemezem veled, a mit az Isten adott. Magányos ember vagyok, kicsivel beérem; sokan vagytok, sok éhes száj kéri a falatot.

Abban a percben nagyot villant a fejük fölött az ég, hirtelen meleg szélő kerekedett, fölkapta a zsákokat s a mi buza volt bennük, azt mind szerteszét szórta a világon.

— Legyen megáldva, a mit a testvéri szeretet megszentelt, — mosolygott le az Isten az égből.

S azóta olyan bokros növény, felt kálász, kővér szemű, istenáldotta növény a buza.

azonban eltörpülnek, elháványosulnak egy másik momentum mellett, amely a maga ridegségében, a maga egyszerűségében gondolkodásra, elmélkedésre készíti az embert.

Mikor a borzalmas esemény megtörtént a White Star Line társaság eltitkolta és nem engedte nyilvánosságra hozni a rémes valóságot, mert attól félt, hogy tőzsdei érdekel szenvedni fognak; mikor már a Kárpáthiára való átszállítás befejeződött, mikor az egész világ, de különösen a hajón utazók hozzátartozói aggódva, félve és remegve várták a híreket, amelyek a bizonytalanságnak véget vetnek, a Marconi-társaságnak megtagadta a fölvilágosítást és egyik vezető embere ezt a táviratot menesztette a Kárpáthiához: „Ne közöljenek semmit. — A hallgatással sok pénzt lehet keresni” és óriási honorárium fejében ő adta le a híreket a lapoknak.

Ime az ember! Az Istenképre teremtett ember, a felsőbb lény, a mindent leigázó, neimes állat! A két lábán járó azeléd fenéved! Aki üzletet csinál mindenből, aki tőkét kovácsol a maga számára másfélszer ember elpusztulásából; aki nem azt a rémes halál-ordítást hallja, mely a tenger éjszakai csendjét fölverte, hanem egy más szózatot: „Most itt az alkalom! Úgyes légy! Ne vesztegesd az idődet, egy nap alatt vagyont szerezhetsz! Ha szegény vagy milliomos leszel; ha egy millió van birtokodban, másikat szerezhetsz hozzá!”

Ez az ember! Az önző, érdekhajlászó ember! A nyomorult, becsutelen féreg, amely fenhéjazón, gögősen nevezi magát a világ urának.

Miért van ez így? Miért hoz felszínre minden nagyobb esemény annyira csunya, piszkos mellékkörülményt?

Mindent egy szóra lehet visszavezetni. — Egy szóra, amely fogalom: „A pénz! a pénz!” a csengő arany, a sühogó papír uralja a világot. — Nincs ember, aki ellen tud állni a pénz csörgésének; nincs ember, aki ne szőne álmokat a hirtelen meggazdagodásról, a sok pénzről, amellyel mindent el lehet érni: ésszel, hírnevet, dicsőséget, szerelmet és boldogságot. Így látjuk az életben, ebben az elfajult korban. A pénz minden! A pénz hatalom! A pénz az Isten, amely előtt minden ember hódolva, reszketve hajt térdet és fejet. A pénz eszköz, amelynek csörgésére minden hét lakattal bezárt ajtó egyszerre fölárul. — A pénz üdvösség! A pénz a földi paradicsom!

Igy látjuk és így van.

Ne csodálkozzunk tehát és ne iléljük meg azokat az embereket, akik ezerhatszáz ember borzalmas sikoltásait apró pénzre váltották fel.

Bármelyikünk lett volna helyükben, szintén úgy tettünk volna.

Figyelő.

Heti posta.

Szálljunk vissza egy pillanatra a múlt idők foszlányos kódébe, tépjünk ki egy kis darabot belőle és hozzuk vissza a jelen idők keretébe.

Nem változott semmi, minden megmaradt a régiben, csak az arcok lettek mások, a városok szépültek meg, autók, gépkocsik, repülőgépek hullanak alá, de az emberi belső szerkezet, a lélek szerkezete megmaradt olyannak, mint évszázadokkal ezelőtt a boszorkányok idejében.

A temesvári kir. főügyész úr pecsét alá helyezte az akasztott ember kötelét, mert olyan üzérkedések folytak körülötte, melyek egyáltalán nem méltók ezen szomorú aktus komolyságához.

Százak meg százak tolongtak a hóhér körül, hogy jusson nekik az akasztott ember köteléből, amely szerencsét hoz tulajdonosaira.

Én, tudja Isten, nem tudom elítélni ezeket a fanatikus babonás embereket. Nem az ő gyengeségük ez, hanem ők azok, akikről aztán ez a babonás lelki hit az átöröklés törvénye szerint leszármazott a legkései unokákra is.

Nagyon helyesen cselekedett a kir. főügyész úr, mikor, megiltotta a hóhérrak, hogy a törvényszék udvarán kötelkereskedést nyisson s azt hiszem az igazságügyi miniszter úr rövidesen be is be is fogja tiltani törvényileg ezt a neveléses üzérkedést, mert nem a vevő a hibás, akinek lelkében mintegy bele van szuggerálva a kötel áldást hozó volta, hanem az eladó, jobban mondván az árusítást megengedő közeg.

Nem hiszem, hogy vett volna már valaha ügyész is ilyen büvkötelet? . . .

Az akasztásról, illetve a halálbüntetésről lévén szó, én a legnagyobb hiva vagyok az ilyen büntetésnek.

Nem csodálom az öreg Czeizlert, aki aggódva várta Regula kivégzését, nehogy a királyi kegy magakadályozza ezt; nem csodálom hogy végignézte az egész akasztási aktust s ugyszólván kéjesen gyönyörködött családja boldogsága feldulójában haláltusájában, amikor a hóhér kirántotta alóla a zsámkötelet és remegő ajkai között véres habot lehelt ki.

Kéjes látvány lehetett, de azon sem csodálkoznám, hogyha az öreg Czeizler, a Szalma vagy a legujabb a Balázs áldozatainak családja valami újfajta büntetési nemet talált volna fel a gyilkosok kintzására.

Ne tessenek borzadni. Egy Jézus Krisztus volt csak, több sohasem lesz.

Az volna a leghelyesebb büntetési mód, hogyha a bíróság az ítélet kihirdetése után, miáltal természetesen a gaztett beigazolást nyert, átadná a gyilkos az áldozatok itt maradt családtagjainak és azok végeznének vele olyan módon, ahogy nekik tetszene.

A meggyilkoltakat ez sem adná ugyan vissza annyi bizonyos, de a véres bosszú tudom határozottan enyhítené a szerencsétlenek égerő fájdalmát . . .

mert Krisztus csak egy volt, aki meg tudott bocsájtani az ellene-vétőknek.

Nem kellene hősköki avatni a gyilkosokat, hanem a legszigoruban kellene velük elbánni, mert a büntetés, melyet rájuk rónak, legyen bármily iszonyatos is, nem lehet olyan nagy, mint az elkövetett bűn.

Itt a kölcson, nem lehet visszaadni, de legalább fokozni kellene a büntetést, hogy valamelyest kiegyenlítődne a bűn és bünhődés.

Humanitással nem szabadna viseltetnünk ezeket; a humanizmus csak olyanokkal szemben szép, akik megérdemlik, akik nem, azoknak a kegyetlenség legyen a részük s akkor talán csökkeni fog a sok gyilkosság, amely most úgyszólván epidemikusan lép fel.

Nem szép a bosszú érzet, de benne van mindnyájunkban, csak kimondani nem merjük.

Levélszekrény.

Fölhívás keringőre.

Sajátságos az a viszony, amely az újságíró — mint ilyen és az olvasó közt fönáll. Éveken keresztül érintkeznek egymással anélkül, hogy fizikai összeköttetésbe is kerülnének; az olvasónak vannak irói és az író ezt az ő egyéni ösztönének segítségével szinte megérzi, megsejti; viszont az író igyekszik közönségének lelkéhez, szívéhez férközni. Hogy ezt megtehesse, fölhasznál minden nemes eszközt; beleönti írásaiba egyéniségének varázsát, tehetségének a Teremtőtől nyert bűvös szikráját. Fárad, küzd, harcol az olvasó szereteteért; a közönséggel szenved, a közönséggel örvend. Azzal a közönséggel, a melyet nem ismer, de amelyel mindig maga előtt lát, mikor íróasztala előtt fáradhatatlanul rója a sorokat . . .

Láthatatlan az a kapocs, amely az újságíró a közönséggel összeköti, de azért fönáll és — ne méltóztassék kijelentésemet elcsépeelt frázisnak minősíteni — az újságíró megérzi az olvasó szívének dohbanását. — Megérzi és átérzi annak szenvedését, fájdalmát és azzal a hatalmas erővel, amellyel a nyomtatott betű hír, segíteni igyekszik rajta. Az újságíró az olvasó lelkének, eltitkolt, elrejtett érzéseinek orvosa; az újságíró visszatartja az olvasót a kétségbeesés diktálta elhamarkodott cselekedetektől, hol szeretettel hol feddő szavakkal megmutatja a helyes, a jó, az igazi utat.

Ez a cél áll előttünk, mikor „Levélszekrény” elnevezésű rovatunk első cikkét megírjuk. Szorosabbá, meghittebbé kívánjuk tenni a viszonyt, amely újságunk és az olvasó között ma is fönáll.

Azt akarjuk, hogy a „Levélszekrény” vizsgálója, tanácsadója legyen olvasóinknak; legyen fény sugar, amely világozságot, derőt visz a szomorú családi életbe; legyen Ariadne fonala, amely az eltévedteket kivezeti a veszélyes területről; legyen útbiztosítója a kétségbeesett, csalatkozott és boldog szerelmeseknek.

Bizalommal fordulhat hozzánk bárki; örömmel fogadjuk mindenkinek a kérdés-kérdését és töltünk telhetőleg minden levélre válaszolunk. Természetes, kötelességünknek fogjuk tartani, hogy a hozzánk érkező leveleket a legteljesebb diszkrécióval kezeljük.

A „Levélszekrény” nyitva — tessék hódolni a levelet.

Bolygó.

HÍREK

Esiküvő. Báró Buttler Ervin és neje szilregovai és kelecsényi Madách Sarolta örömmel tudatják leányuknak báró Buttler Lenkének özvegy nemes Hanzély Lászlóné fái Fáy Eleonora fiával nemes Hanzély Ferenczel folyó hó 23-ik napján tartandó házassági egybekelését. Nádorkelecsény, 1912. április havában.

Fürdő megnyitás. A Ráosmulyadi vasas-gyógyfürdőt Svarcz Soma tulajdonos május hó 12-én (vasárnap) fogja önnepiesen megnyitni. — A fürdőre vonatkozó értesítést a tulajdonos fürdői körlevele útján fog tudatni mindenkivel.

Társaság. Laciék kilöndön szervezett zenekara — május 1-től, helenként egyszer,

— minden szerdán és pénteken este 8-tól 10 óráig városunk közönségét szórakoztatni fogja élvezetes játékaival. — Ezzel kapcsolatban egyuttal megemlíjük, hogy ezen elsőrendű vidéki zenekar vasárnaponként a Ráosmulyadi vasasfürdőben rendez hangversenyeket.

Az Erzsébet odtány megnyitása. Városunk tanácsa az Erzsébet sétateret kilisztíttatta, kerítését ujja festette és azt május hó 1-én (szerdán) Laciék kilöndön térzenéje mellett megnyitja a közönség számára.

Sikeros műtét. Még karácsony napján történt hogy Papp József, endrefalvai bíró hasonnevű 20 éves fia, töltött puskával bahrált, ez elsült, szétrohant és halkezét és alkarját összeroncsoolta. Ifj. Papp József helyeken keresztül tartózkodott a balassagyarmati „Mária Valéria” kózkórházban ahonnan néhány nappal ezelőtt tért haza. Odahaza Dr. Márer József helybeli orvos tanácsát kérte ki, ki anak okát, hogy a kéz sebe begyógyulni nem akar, abban vélte megtalálni, hogy az alkarba valamely idegen test — sörtét vagy puskacsődarab — hatolt bele. Nevezett orvos lényleg egy 6—7 cm. hosszú és 2 cm. széles össze-vissza görbült vasdarabot távolított el ifj. Papp József alkarjából, amely mélyen a csont és izomzatba volt beakgyazva. Azóta a beteg jól érzi magát s az orvos véleménye szerint kilátása van arra, hogy kezét ismét használhatni fogja.

Vilamos vasút Aszód—Budapest között. Mint értesültünk, az érdekelt községek egy kérvényt nyújtottak be a kereskedelemügyi minisztériumhoz a közigazgatási bizottság útján, az iránt, hogy a B. H. É. V. kerepes—gödöllői vonalának Besnyőig tervezett meghosszabbítása alkalmával a vonalat Aszódig építtetnék ki. Minthogy a közigazgatási bizottság a kérvényt pártolólalag terjesztette fel a kereskedelemügyi miniszterhez, a kérvény érdemleges elintézéséhez most már a legszébb reményeket fűzhetik az aszódiak. Az új vonal Gndöllőről folytatólalag Besnyő, Domonvölgy, Domony és Iklad érintésével vezetne Aszódig.

Mi kellene a gyümölcsben, szőlőben? Egyelőre jó idő, mondja a magyar gazda. De kell más is. Kerítés. A kerítés nélküli gyümölcsös, szőlő ezt a nevet alig érdemli. És a mióta Delta című versenyen kívüli kerítés anyagot oly olcsón, jutányosan szállítja Kollerich Pál és Fiai (Budapest, Ferencz-József rakpart) lilneves cég, azóta nem képez gondot a gyümölcsösnek, szőlőnek vadaskertnek elkerítése. Olcsóság, tartósság, szilárdság egyaránt ajánlják e magyar gyártmányt. A cég bárkinek küld egy egyszerű levelezőlapon nyilvánított óhajlásra árjegyzéket.

Posta és hólabda rendszer. A kereskedelemügyi miniszter rendelete. — A kereskedelmi miniszter végre erélyes intézkedéshez nyult az ugynevezett hólabda rendszer ellen, mely a hazai kereskedelmét érzékenyen inegkárosította. A miniszter ugyanis az ország összes postahivatalaihoz rendeletet intézett, mely szerint a hólabdarendszerű eladásra csábitó nyomtatványok tartalmának gyanujában álló zárt közönséges, vagy-ajánlott leveleket a postahivatalok olyan módon kezeljék, mint a vámköteles tartalom gyanuja alá eső levélpostai küldeményeket, vagyis azokat a címzett jelenlétében felbontihassák és ha azokban hólabda rendszerre csábitó nyomtatványokat találnak, ezeket elkobozhassák, miután az

ilyen nyomtatványok (hirdetmények, szelvények) a magyar szent korona országainak területén a postai szállításból már egy korábbi rendelettel kitiltattak.

Veszett kutya. Kisterenyén Stadler Józsefnét, kisterenyei postamester nejét megharapta kutyája. A véletlenül éppen jelen volt Bruoth István m. kir. járási állatorvos azonnal intézkedett, hogy a megmarat nő haladéktalanul jelentkezzék a budapesti Pasteur intézetben. A rendelet folytán lebunkózott kutyát felszállították Budapestre az állatorvosi főiskolába, hol megállapították, hogy a kutya lényleg veszett volt.

A F. M. K. E. újabb alapítványai. Allig egy hete, hogy hírt adtunk arról a nagy alapítványról, a mely néha Repcsik János nyug. kir. tanfelügyelő végrendelete folytán, 176, 500 koronával gyarapította az egyesület vagyonát s már is újabb alapítványokról számol be a F. M. K. E. elnöksége. Ezek az alapítványok ugyan nem ilyen nagy összegűek, mégis bizonyosságai annak, hogy az országban milyen általános az érdeklődés a „felvidéki magyar közművelődési egyesület” hazafias, közművelődési és humanitárius munkássága iránt. Ujabbban ugyanis 200 koronával az egyesület alapító tagjainak sorába lépett: Halász Gyula bankeszi-i (Nyitra m.) körjegyző, végrendeletileg pedig 800 koronás alapítványt hagyományozott az egyesületnek: néhai Knapp József volt pécsi kir. telekkönyvvezető és 200 koronás alapítványt néhai Görgey István volt budapesti kir. körjegyző.

CSARNOK

Vallomás.

Szeretlek angyalom tiszta szerellemmel,
Szeretlek holtomig igaz, hű szíveimmel,
Nincs erő, hatalom, mely elvenne tőled,
Nincs oly lény, akiért felednélek téged.

Imádlak, mint régen a bálványt imádták,
Bár a bálványozást most már hűnnek tartják,
Imádkozom hozzád, mint az ég Urához,
Ki a földiekre büntetést, áldást hoz.

Álmaimban mindig téged láttak csak,
Ál fogom derekad . . . szüntelen csókollak,
S te mondd: „Szeretlek!” de álomom elrebben,
Érzem, — csak álom volt, — sajgó keblemben.

Szeretlek, mint anya egyetlen gyermekét,
Imádlak, mint ember jószágos Istenét,
Esdeklem előtled, egyetlen szavadért,
Mond azt, óh, hogy: szeretasz, tedd ezt a szívemért.

Szabó Sándor.

Szerkesztő üzenet.

Fölkérjük azokat a bgyarmati gimnáziumi tanulókat, akik a rossz bánásmód miatt lapunkhoz f. hó 19-én egy nyílllevelet küldtek be nevüket tudassák szerkesztőségünkkel és akik szívesen tesszünk eleget kívánásaiknak.

„Vallomás”. Nem a legjobbak közé tartozik. De az őszinteséget szereljük.

F. S. New-York. A küldött levél közlése tényleg nem alkalmas.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

Értesítés.

Fennmaradt még

egy darab 16-4-es Axminster új szőnyeg pávakék alappal 150 korona helyett most 80 korona és 30 méter gyökér-szőnyeg most 1 kor. 50 ill. méterenként,

Hirschfeld Miksa

fabódé üzletében, (a drogéria- és zárda előtt)

Balassagyarmaton.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy május hó 1-étől minden szerdán és pénteken este 8-tól 10 óráig jól szervezett zenekarommal ténzenét tartok.

Becsés pártfogásért esedezik

alázatos tisztelettel

Füleki László.

A Dr. G. Schmidt

főorzs és tisztiorvos féle

Fülolaj

gyorsan- és alaposan gyógyít időszakos süketseget, fülfájást, fülzúgást és nagyothallást még idült esetekben is.

Egyedül kapható üvege 4 K.-ért

Török József

gyógyszertárában Budapest, Király-utca 12.

Fürdő megnyitás.

Tisztelettel értesitem Szécsény város és vidéke mélyen tisztelt közönségét, hogy a

Rárósmulyadi vasas-gyógyfürdőmet

Füleki Laci zenekara közreműködése mellett

május hó 12-én (vasárnap) ünnepiesen megnyitom.

Izletes ételekről és kitűnő italokról gondoskodva van.

A fürdőtelepen 12 kényelmesen berendezett szoba áll a vendégek rendelkezésére.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

mély tisztelettel SVARCZ SOMA, fürdőtulajdonos.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar áruda.

„Szécsényi Hírlap” kladóhivatala.

Sz é c s é n y, (Nógrádmegye.)